

Sygn. akt I C 1607/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: stażysta Wioleta Chrapowicka

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2014 r. O., na rozprawie, sprawy

z powództwa **A. M.**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w W.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.550 (dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt) zł z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 38,86 (trzydzieści osiem 86/100) zł tytułem reszty wynagrodzenia biegłego;

IV zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 72,65 (siedemdziesiąt dwa 65/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Arkadiusz Ziarko

Sygn. akt I C 1607/13

UZASADNIENIE

Powód – A. M. – wniósł ostatecznie k. 138 o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 6.950 zł z odsetkami ustawowymi, a także kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podał, że w dniu 6 stycznia 2013 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) stanowiący własność powoda. Pojazd ten posiadał ubezpieczenie Autocasco wykupione u pozwanego. W toku likwidacji szkody pozwany wypłacił powodowi 28.800 zł. Powód zlecił sporządzenie prywatnej ekspertyzy, z której wynikało, że przy przyjęciu szkody całkowitej, świadczenie z ubezpieczenia powinno wynieść 37.055 zł. Powód dochodził również zasądzenia kosztów sporządzenia opinii prywatnej.

Pozwany – (...) Towarzystwo (...) S.A. w W. - w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że ubezpieczał przedmiotowy pojazd, którego wartość na dzień zawarcia umowy została określona na 49.200 zł. Pozwany wskazał, że dotychczas wypłacone odszkodowanie, z zastosowaniem franszyzy redukcyjnej w kwocie 1.000 zł zaspokajało roszczenia powoda w całości. Pozwany zakwestionował także

wartość przedmiotowego pojazdu wskazaną przez powoda, jak również zasadność żądania zwrotu kosztów z tytułu sporządzenia prywatnego kosztorysu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 stycznia 2013 r. w O. doszło do kolizji, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd należący do powoda, marki C. (...), o nr rej. (...), rok prod. 2006. (bezsporne)

Pojazd został ubezpieczony w zakresie Autocasco u pozwanego przez (...) Bank S.A. w W..

W dniu 6 września 2013 r. powód zawarł z (...) Bank S.A. umowę przelewu wierzytelności, dotyczącą wszelkich praw wynikających ze zdarzenia z dnia 6 stycznia 2013 r.

Do powyższej umowy ubezpieczenia zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...) Casco i Kradzieży.

Suma ubezpieczenia wynosiła 49.200 zł.

(bezsporne, ponadto umowa przelewu wierzytelności – k. 6-7, OWU – k. 54 - 55)

W wyniku powyższych uszkodzeń, do wymiany w pojeździe kwalifikowały się pokrywa komory silnika, błotnik przedni prawy i lewy, drzwi tylne prawe i lewe, pokrywa tyłu, błotnik tylny lewy, błotnik tylny prawy, słupek przedni prawy, słupek środkowy prawy, dach, podsufitka dachu, lusterko boczne prawe, szyba przednia, klamka drzwi tylnych.

Do naprawy nadawały się drzwi przednie lewe i prawe oraz rama boku prawego.

Wartość pojazdu przed szkodą przyjęta do rozliczeń, uwzględniając wysokość sumy ubezpieczenia uszkodzonego samochodu, wynosiła 49.200 zł, gdy wartość wyliczona przez biegłego wynosiła 53.600 zł. Wartość spornego pojazdu w stanie uszkodzonym wynosiła 17.300 zł.

(dowód: opinia biegłego J. B. – k. 112 – 121)

Pozwany poinformował powoda, pismem z dnia 6 marca 2013 r., o przyjęciu szkody całkowitej w pojeździe powoda. Na tej podstawie wypłacono (...) Bank S.A. kwotę 27.000 zł, z odjęciem kwoty 1.000 zł z tytułu franszyzy redukcyjnej.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 6 marca 2013 r. – k. 17, kosztorys prywatny pozwanego – w aktach szkody nr 438481)

Powód zwrócił się do pozwanego w dniu 10 marca 2013 r. przedstawiając prywatny kosztorys i wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy i wypłatę pozostałego odszkodowania powiększonego o wynagrodzenie rzeczoznawcy w kwocie 450 zł.

(dowód: wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy – k. 19, wycena nr (...)_ (...) – k. 20 – 27, faktura VAT nr (...) – k. 28)

Pismem z dnia 16 kwietnia 2013 r. pozwany poinformował powoda o dopłacie odszkodowania w kwocie 1.800 zł.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 16 kwietnia 2013 r. – w aktach szkody nr 438481)

Powód raz jeszcze wezwał pozwanego do ponownego rozpatrzenia sprawy, jednak pozwany nie zmienił stanowiska.

(dowód: pismo powoda z dnia 30 sierpnia 2013 r. - w aktach szkody nr 438481, pismo pozwanego z dnia 25 września 2013 r. - w aktach szkody nr 438481)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powoda należało uwzględnić w części.

Sąd dał wiarę przedłożonym przez strony dokumentom, albowiem ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budziły one wątpliwości. Sąd w toku procesu dopuścił także dowód z opinii biegłego, gdyż dla ustalenia wartości pojazdu w stanie uszkodzonym niezbędne były wiadomości specjalne.

Opinia ta nie była co do zasady kwestionowana przez strony, a Sąd uznając ją za logiczną i spójną podzielił w całości zawarte w niej wnioski.

Zbędne do rozstrzygnięcia były pozostałe dowody.

Bezsporna była w niniejszej sprawie kwestia odpowiedzialności pozwanego co do zasady. Pozwany uznał ją na etapie postępowania likwidacyjnego i nie kwestionował jej także w toku niniejszego procesu. Kwestią sporną była przyjęta przez pozwanego wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym jak i w stanie uszkodzonym.

Zgodnie z art. 805 §1 K.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. §2 pkt 1 Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Podkreślić należy, że górną granicę odpowiedzialności pozwanego stanowi suma ubezpieczenia tu 49.200 zł. Jest to zasada jednoznacznie określona w art. 824 Kc, od której odstąpić można jedynie określając inną granicę odpowiedzialności w umowie. Podkreślenia wymaga, iż, wbrew twierdzeniom powoda opartym na §21 OWU, nie można przyjąć, iż granicą odpowiedzialności (kwotą odszkodowania) jest kwota odpowiadająca wartości ubezpieczonego pojazdu (wskazywana na kwotę 53.600 zł), ustalonej zgodnie z §8 OWU, w którym suma ubezpieczenia została określona jako odpowiednik wartości pojazdu.

Kluczowe znaczenie, poza brzmieniem przepisu art. 824 K.c. w tych okolicznościach miał §21 ust. 3 OWU, zgodnie z którym wypłata odszkodowania w wysokości równej sumie ubezpieczenia skutkuje wykorzystaniem ochrony ubezpieczeniowej. Zatem ostatecznie zgodnie z jednoznacznymi postanowieniami OWU, to suma ubezpieczenia, rozumiana jako wartość pojazdu określona w umowie ubezpieczenia, a nie na podstawie wyceny biegłego, będzie górną granicą odpowiedzialności pozwanego.

Rozwiązanie to nie może budzić żadnych wątpliwości, gdyż przy ubezpieczeniach dobrowolnych suma ubezpieczenia i składka są wzajemnie skorelowane: za wyższą składkę ubezpieczający otrzymuje ochronę ubezpieczeniową w większym zakresie, za ochronę ubezpieczeniową w mniejszym zakresie płaci mniejszą składkę. Odpowiedzialność ubezpieczyciela w zakresie przekraczającym sumę ubezpieczenia byłaby odpowiedzialnością niepowiązaną z żadną składką, czyli nieodpłatną – za darmo, co wykluczone jest w ubezpieczeniach, gdzie składka płacona przez ogół ubezpieczających się ma zapewniać wypłatę określonych odszkodowań za szkody powstałe wskutek przewidzianych w umowach wypadków – art. 805§2 Kc, a działalności ubezpieczycieli nie sposób uznać za działalność non profit.

Przyjmując, że granicą odpowiedzialności pozwanego jest kwota 49.200 zł, pomniejszona o wartość pojazdu w stanie uszkodzonym, 17.300 zł, to powodowi należała się kwota 31.900 zł, z której wypłacono dotychczas 28.800 zł, z uwzględnieniem pomniejszenia o 1.000 z tytułu franszyzy redukcyjnej. Należne powodowi świadczenie wynosi zatem 2.100 zł.

Pozwany zobowiązany jest także do zapłaty kwoty 450 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia opinii, na podstawie art. 471 Kc, w związku z zaniżeniem sumy pierwotnego świadczenia z umowy ubezpieczenia Autocasco. Niewątpliwie uzasadnione było zweryfikowanie twierdzeń pozwanego o wysokości szkody prywatnym kosztorysem. Odmienne postępowanie mogłoby narazić powoda na koszty procesu, a brak podstaw, żeby wymagać od powoda, aby ów sam sporządził kosztorys. Wynagrodzenia za sporządzenie kosztorysu nie sposób uznać za wygórowane w szczególności w zestawieniu z kosztami opinii biegłego. W oczywisty sposób działania pozwanego – polegające na przedstawieniu

zanizonego kosztorysu – zwiększyły szkodę powoda, co uzasadnia naprawienie jej przez pozwanego również w tym zakresie. (vide uchwała SN z dnia 18 maja 2004 r., w sprawie III CZP 24/04).

Odsetki powodowi przysługują zgodnie z art. 817§1 Kc, tj. od następnego dnia po upływie 30-dniowego terminu od zawiadomienia o wypadku. Termin wymagalności odsetek w niniejszej sprawie nie był kwestionowany.

W tych warunkach na podstawie na podstawie powołanych przepisów, art. 805 i nast. Kc, art. 361 Kc, 471 Kc, art. 509 i nast. Kc oraz zawartej umowy ubezpieczenia i OWU należało uwzględnić powództwo do kwoty 2.550 zł (49.200 zł + 450 zł – 17.300 zł – 1.000 zł – 28.800 zł), oddalając w pozostałym zakresie.

O odsetkach orzeczono na podstawie oraz art. 481 § 1 i 2 Kc i 817 Kc, przyznając je od kwoty 2.550 zł od dnia 11 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty.

W pkt III wyroku nakazano na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ściągnięcie od pozwanego kwoty 38,86 zł - reszty wynagrodzenia biegłego.

Zgodnie z wyrażoną w art. 98 §1 kpc zasadą odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu powodowi, jako stronie wygrywającej, należy się zwrot kosztów procesu od pozwanego wg norm przepisanych stosownie do wyniku sporu – art. 100 Kpc:

	Oplata I i II instancja	Zastępstwo I i II instancja + pełnomocn.	Inne (biegły)		
koszty procesu powód	348,00 zł	1 217,00 zł	800,00 zł	2 365,00 zł	
koszty procesu pozwany	- zł	1 217,00 zł	38,86 zł	1 255,86 zł	
	Koszty	Wartość przedmiotu sporu	Wygrana	Koszty należne	%
	1	2	3	1x3/2	
powód	2 365,00 zł	6 950,00 zł	2 550,00 zł	867,73 zł	36,69
pozwany	1 255,86 zł	6 950,00 zł	4 400,00 zł	795,08 zł	63,31
			dla powoda	72,65 zł	